

tab, ja sedda ennam maad temma mos-
semist poolt jõgge árrakatib. Ei tea
nemimad ei partusest egga kahjust ei sug-
gugi. Linnad, küllad ja üksikud perred
seál keik fõrgematte kohadesse ja mäe-
küdude otsa ehitud, ja kus Ma tassane
ja maddal, seál keik honed, ning terwed
külladki, fõrge jalla peale raiataksé ja as-
sutakse, mis nemmad sure holega kiv-
wast, liwast, ja mullah, mäekingo wissi,
kokkofannud, nenda et wessi ei sa hone-
tesse putuda. Pöllud, mis enne uppu-
tust walmis harritakse, siis keik wee al;
ei paista muud wälja, fui siit seált linn-
nad, küllad, mennen üksikud honed, ja
fõrgema pude ladwad; ning káiwad in-
nimesed ni kaua pramidega ja patide-
ga teine teist waatmas ja omma asjo
aiamas.

Kairo linn liggidal, mis nüüd selle
Ma pealin ja senna liggi ehitud on, kus
jõggi kahete arusse lahkub, on Rauda sare

peál üks Milusse toušmissee moõtja, se
on: üks kahheksa kantilinne sammas ühhe
kaewo sees. Selle kriowisamba peále on,
otsekui súlapuu peále, jallad ja tollid
márgitud. Et jõbewessi Ma alt kaewo-
weega ühte annab, siis fest sambast fa-
weetousmist árratunnub, ning on issi
mehhed senna seátud, kes Zoni kuu es-
simessest páuvist igga hommito wálja-
húudwad, mitto tolle jõggi õse kerkinud.
Nelid suggusi Milusse moõtjaid, kuid a neid
seál maal kutsutakse, on fa monnes koh-
has maialgi weel.

Sadab sesiniane jõe upputus fa muud:
ti kasso weel. Gest wee aur ja merres
poolsed pohja tuled wáhhendawad tunta-
walt diete sedda kangel pallawat, mis
rahwast enne upputust waewab ja mus-
taks fõrwetab. Kall ja muud kurjad
tóbbed, mis seál maal monnikord paljo
innimessi tapwad, ja selle mäddaree
pahhast haisust tullewad, mis párrast up-